

Abstrakt

Tato práce se zabývá postavením Křesťansko-demokratické strany Itálie v systému první italské republiky od jejího vzniku až do tzv. historického kompromisu ve druhé polovině 70. let. Křesťanská demokracie hrála zásadní roli v procesu formování nové demokratické republiky. V parlamentních volbách konaných v roce 1948, které byly pro další směřování Itálie klíčové, zvítězila nad Komunistickou stranou Itálie a jejími koaličními partnery, a to i díky své výrazné antikomunistické kampani. Nastalo období centrismu, tedy formování koalic menších středových stran kolem Křesťanské demokracie tak, aby se zabránilo vstupu komunistů do vlád. Tato *conventio ad excludendum*, vedoucí ke vzniku stejných či podobných koalic a tedy k faktické neexistenci politické alternace, tak měla závažné důsledky pro celý stranický systém první italské republiky, který lze rovněž charakterizovat jako tzv. partitokracii.

Práce rozebírá také vnitřní strukturu strany, její jednotlivé proudy a konečně i její vztah k voličům a zejména k regionům tzv. bílé subkultury, v nichž měla Křesťanská demokracie tradičně výraznou podporu. Zabývá se také otázkou, proč došlo k oslabování Křesťanské demokracie, které vedlo k hledání dalších koaličních partnerů, k nahrazení modelu čistě středových vlád modelem středo-levých vlád a nakonec až k tzv. historickému kompromisu.